

[Trafik- og kommunikationsministeren]

Et andet væsentligt element er, at S-togene på ny kommer under statens ansvar og ledelse.

Regering og Folketing får herefter, som det fra mange sider har været ønsket, mulighed for at styrke banetrafikken i hovedstadsområdet, der fortsat skal danne grundstammen i det kollektive trafiksystem. Samtidig kommer S-togene ind under statens nettostyringssystem, således at også S-togene får en økonomisk effektiv ledelsesform.

Den foreslåede nyordning vil tilskynde DSB og HT til hver for sig at yde den bedst mulige trafik, ligesom den foreslåede indtægtsfordeling vil tilskynde virksomhederne til at få flest mulige passagerer.

Dette er en væsentlig forskel fra den nuværende ordning, der bl.a. er blevet kritiseret, fordi den ikke tilskynder virksomhederne til at tiltrække yderligere passagerer.

Den fælles overordnede planlægning af trafikken sikrer, at der ikke bliver tale om uhenigtsmæssig konkurrence til skade for passagererne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om praktisk bistand).
(Lovforslag nr. L 108).

Som et led i den tidligere regerings ældre-pakke vedtog Folketinget sidste år en ændring af reglerne for varig hjemmehjælp, hvorved denne form for hjemmehjælp gøres gratis.

Beslutningen om at indføre gratis varig hjemmehjælp har været kritiseret fra flere sider, bl.a. fra en række brugere, som er bange for, at gratisprincippet vil få efterspørgslen efter hjemmehjælp til at eksplodere.

Mange kommunalbestyrelsesmedlemmer har også bedt mig om at genindføre betalingen for varig hjemmehjælp.

På denne baggrund har regeringen ønsket at udskyde indførelsen af gratis varig hjemmehjælp et år, hvorved kommunerne får bedre tid til at overveje tilrettelæggelsen af hjemmehjælpsordningen, herunder hvordan man tilrettelægger visitationen under en eventuelt forøget efterspørgsel.

Forslaget skal videre ses som et led i bestræbelserne på at nedbringe det offentlige udgifter i 1989.

Beregninger foretaget i Socialministeriet viser, at lovforslaget generelt ikke stiller pensionister økonomisk vanskeligere end i dag.

Dog vil lovforslaget betyde en merudgift for visse beboere i plejehjem, der efter den 1. januar 1989 overgår til den nye ordning med udbetaling af pension til beboerne, og for visse beboere i beskyttede boliger.

Regeringen overvejer for tiden en løsning på dette problem.

Det foreliggende lovforslag skønnes at medføre en mindre administrativ byrde for kommunerne.

Lovforslaget skønnes at ville medføre merindtægter for det offentlige på ca. 197 mio. kr. i 1989.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Vold og børnepornografi).

(Lovforslag nr. L 110).

I Folketinget har vi ofte drøftet straffesystemets funktion i kriminalitetsbekæmpelsen. Der er i den sammenhæng med rette blevet peget på, at kriminaliteten ikke kan bekæmpes alene gennem strafferetlige foranstaltninger. Dette bør dog ikke udelukke en nærmere overvejelse af, om straffesystemets muligheder som kriminalitetsdæmpende faktor er udnyttet godt nok.

I den forbindelse er der også grund til at overveje, om der fra samfundets side i dag reageres over for forbrydelser på en måde, der er i trit med, hvad almindelige borgere oplever som rimeligt. Efter min opfattelse er det vigtigt at sikre, at borgerne ikke mister tilliden til retssystemets evne til at kunne gribe effektivt ind over for forbrydelser.

Det er på den baggrund også vigtigt, at strafferammerne for de enkelte forbrydelsestyper er fastlagt på en sådan måde, at der også over for forbrydelserne i deres groveste fremtrædelsesformer er mulighed for at udmåle straffe, der er i overensstemmelse med den samfundsmæssige vurdering af de enkelte forbrydelsers grovhed.